

[Ninn-Hansen.]

skal man søge at overvinde denne skepsis og søge at få en løsning.

Tilbage er en appel til socialdemokratiet og til justitsministeren. Man kan selvfølgelig stemme forslaget ned. Justitsministeren skal så tænke på, hvem han står sammen med i den afstemning, og også socialdemokratiet. Det er de venstreorienterede partier og fremskridtspartiet. Det er ingen god baggrund for justitsministeren at have i en sag, der drejer sig om retshåndhævelsen her i landet.

Når det konservative folkeparti lægger så megen vægt på at få en løsning, så er det, fordi vi i dette parti uanset spørgsmål, der ellers kan skille, lægger vægt på, at når det drejer sig om retshåndhævelsen, så skal der være en sikkerhed, en fasthed. Den minister, der står for det, skal bakkes op, når han gør noget rigtigt, og han skal også have mulighed for at få det rigtige selskab i sin parlamentariske basis.

Hvis justitsministeren vil modtage den håndsækning, som fem partier kommer med, så kan vi finde en løsning, der fastslår retssikkerheden og retshåndhævelsen her i landet på en god måde. Hvis justitsministeren og regeringen ikke vil det, så beder jeg dem endnu en gang betænke, hvilket selskab det så er, de vil komme i.

Formanden:

Fru Ebba Strange for en kort bemærkning, derefter justitsministeren.

Ebba Strange (SF):

Kun den bemærkning til hr. Tange, at han kan vurdere en situation som værende ulovlig, jeg kan vurdere den som værende lovlig, og det kan vi jo skændes længe om. Vi har et retsvæsen og domstole, der afgør, hvorvidt sager er lovlige eller ulovlige. Det er ikke noget, hr. Tange og jeg behøver at skændes om i denne sal.

Formanden:

Jeg regnede faktisk med, at debatten skulle være sluttet med justitsministerens indlæg. Man har kun ret til korte bemærkninger, og det bestemmer formanden.

Justitsministeren (Orla Møller):

Fru Nathalie Lind antydede, ja, vel nærmest påstod, at der skulle være sket en ændring i regeringens interesse for at få klargjort situationen omkring disse problemer. Det kan jeg helt og aldeles afvise.

Det, statsministeren gav udtryk for, da et spørgsmål blev stillet her i tinget, var, at regeringen var positivt indstillet over for at finde en klaring omkring alle disse problemer, og det er sket. Jeg tror nok, jeg tør antyde, at der er lagt så meget papir på bordet og foretaget så mange undersøgelser i retsudvalget, at man med rette kan hævde, at det er sket. Hvad blev resultatet? At straffelovrådet gav os en meget fyldig betænkning, der sagde, at den nuværende retstilstand var tilstrækkelig til at klare tingene. Derfor er tydeliggørelsen og klaringen altså sket med dette.

I forbindelse med de direkte appeller til mig med henblik på at få drøftet cirkulæreskrivelsen skal jeg ganske kort sige, at jeg havde samme principielle opfattelse under alle forhandlingerne i retsudvalget, som hr. Ninn-Hansen har givet udtryk for her i dag. Det gælder om at nå frem til den bredest mulige politiske opbakning omkring det, der eventuelt skulle laves. Dette lykkedes ikke.

Der var fra regeringens side gennem mig en udstrakt hånd til retsudvalgets arbejde. Denne hånd tog man ikke imod. Jeg skal ikke antyde, hvad jeg mener om den metode, at man efter at have lidt et nederlag kommer og vil forhandle på ny, men jeg finder det alligevel ejendommeligt, og jeg vil gerne udtrykke det på denne måde uden at skulle være lyseslukker: der er jo altså en forskel på i dag og i går på dette punkt. Jeg tror ikke, at et arbejde i retsudvalget igen vil bringe ret meget mere klaring på tingene, end der er i dag.

Må jeg så sige om bemærkningen om at komme i selskab med nogen, at jeg har en teologisk baggrund, og ud fra den har jeg aldrig skammet mig over at være i selskab i nogen som helst situation. I dette ting er det i hvert fald et argument, man meget nødig skal bruge, når man tænker på de mange forskellige former for afstemninger, der finder sted, også i denne uge.

Jeg skal slutte med at sige, at det selskab, der er tale om jeg kommer i, når resultatet